

[Ebba Stange]

sens indlæg er det ikke den måde, jeg vil gøre det på. Jeg tror ikke på, at de gode gamle dage var så meget bedre end dem, vi har i dag. Det lå slet ikke i mit indlæg, og det lå heller ikke i det oplæg, vi har givet fra SF til denne forespørgsel.

Fru Bente Junckers indlæg lå på mange måder tæt op ad hr. Ahlmann-Ohlsens ved den måde, hun ligesom udskilte den gruppe på, som vi diskuterer her i dag, og hun snakkede om dem, vi ingen problemer har med. Og det er da rigtigt, at det er dejligt, at der er nogle, vi ikke har problemer med.

Og så til slut tilbage til de to dagsordener, der ligger på bordet. Vi har været medforslagsstiller til den ene, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge hr. Ole Vig Jensen, om han kan uddybe lidt, hvad meningen i de radikales egentlig er. Hvad er det for konkrete forslag, man har tænkt sig fra de radikales side der skal ligge på bordet til os inden den 1. marts.

Til arbejdsministeren vil jeg sige, at jeg var glad for, at der kom denne åbning i forhold til både statsministeren og undervisningsministeren, at der dog også var tænkt på arbejdspladser, altså at det ikke kun var en uddannelsesgaranti, som ligesom ville tvinge de motiverede unge. Det er selvfølgelig også sådan et udtryk, der generer mig. Det var statsministeren, der brugte det, at de motiverede unge skulle have et uddannelses-tilbud, fordi netop den gruppe, jeg talte om, og som arbejdsministeren tog op, måske ikke er motiveret. Jeg er nemlig enig med arbejdsministeren i, at disse unge meget let kommer til at gå i sådan en sløv, lidt ligeglads tilstand – det går jo nok, man tager det fra dag til dag – og at de derfor har brug for en særlig motivation. Men den gruppe synes jeg altså også vi skylder noget, og derfor håber jeg, at alt dette ender med, at vi får noget, der i hvert fald kan ligne en ungdomsgaranti, hvordan den så ellers bliver udformet. Det vil jo vise sig i den nærmeste tid.

Ritt Bjerregaard (S):

Hr. Fogh Rasmussen gjorde nogle bemærkninger, som fru Ebba Strange også var lidt inde på i sine bemærkninger her, om at få genskabt familiefunktionerne. Det var en af de pointer, jeg prøvede at lægge frem i mit første indlæg, at vi genskaber ikke nogen

ting. Gamle dage kommer ikke tilbage igen, og det, vi har brug for, er at tage bestik af, at familielivet er ændret og produktionsvilkårene er ændret, derfor skal vi beskæftige os med, hvordan vi så synes samfundet skal se ud, og vi genskaber ikke nogen funktioner.

Så sagde hr. Fogh Rasmussen, at han i og for sig var enig i, at det kunne være rigtigt, at der var ting i samfundet, der skulle laves om, og for god ordens skyld skal jeg citere, hvad jeg sagde i første omgang. Jeg sagde:

»Omvendt virker det mere absurd, at staten, skatteyderne, nu snart på tiende år har betalt milliarder af kroner til adskillige hundrede tusinde mennesker for at forhindre dem i at lave noget nyttigt, som de oven i købet gerne vil lave. Et samfund, der bærer sig sådan ad, kan ikke opretholdes, det må laves om, og kravet om ændringer vil blive mere påtrængende, jo længere og jo mere stædigt de borgerlige partier klamrer sig til deres mere og mere mystiske opdeling mellem privat og offentligt.«

Så kan hr. Fogh Rasmussen med god grund sige, at socialdemokratiet har haft regeringsansvaret i en lang periode. Ja, det har vi, og det har vi brugt til at tage fat på disse problemer, til at prøve at lave noget af det om. Det har vi gjort ved at få vedtaget en martspakke her i foråret, det har vi gjort ved at få vedtaget en jobskabelsesordning, det har vi gjort ved at love, at vi vil komme med et ungdomsgarantiforslag. Kort sagt, vi har stillet en række forslag her i folketetinget, ikke for at vende tilbage til gamle dage, men for at lave verden om, og her vil jeg godt sige, at jeg synes, vi har manglet tilsvarende aktiviteter fra hr. Fogh Rasmussens og fra regeringens side her i dag.

Fru Lilli Gyldenkilde var vred over den formulering, jeg havde givet indledningen til mit indlæg her i dag. Jeg vil godt sige, også til fru Ebba Strange, at jeg mener, det er en alt for upræcis formulering, denne forespørgsel har fået. Formuleringen er »stadig forringede vilkår i samfundet«. Det er klart, at man ikke kan give dokumentation for det, for det passer ikke. Man kan have nogle fornemmelser af nogle vanskeligheder, de unge står i. Det er der også flere af vore ordførere der – sådan som vi har aftalt det – har redegjort for. Det har hr. Nørgaard Sørensen, og det har fru Helle Degn i deres indlæg her i dag. Men det er en sjusket debat, der tager